

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Nærum Kirke

JEG RINGER LYS AF MØRKE
NAAR HIMLEN BLIVER RØD
SOM FØRSTE JULEMORGEN
DA ORDET BLEV TIL KØD

Vi begynder med klokkerne

Uanset om man er på vej til søndagens gudstjeneste, barnebarnets konfirmation, kusinens bryllup eller familiebegravelsen, er det første man „møder“ Nærum kirkes klokker. Sognet kender dem: Hver dag ringer de solen op og ned. Mellem år og dag har der været mennesker, der har været irriteret på klokkerne: „Nu sov jeg lige så godt!“

En af vore betydelige forfattere Anders Bodelsen blev engang virkelig harm over den daværende jernklokkes noget falske klang. „Støjforurening“ sagde han. Og det blev der stor ballade over.

Men det var før 1982. Det år fejrede Nærum kirke sit 50 års jubilæum og tog tre herlige

malmklokker – støbt i Holland – i brug.

Helsingør stifts daværende biskop Johannes Johansen skrev de tre vers, der står på klokkerne (og som af og til synges i kirken):

*Jeg ringer lys af mørke,
Når himlen bliver rød,
Som første julemorgen,
Da ordet blev til kød.*

*Jeg ringer liv af døde
For både sjæl og krop,
Som første påskemorgen,
Da ordet selv stod op.*

*Jeg ringer fryd af frygten,
Det sker, som ordet vil,
Som første pinsemorgen,
Da menighed blev til.*

„Jeg ringer fryd af frygten“ står der. Her er lige præcis begrundelsen for, at Nærum kirke – og andre kirker – overhovedet er til. Her i huset fortælles den historie, der ringer fryd af frygten. Vi har fine mødelokaler og smukke, funktionelle kontorer. Og det er godt og nødvendigt. Men først og sidst er Nærum kirke stedet, hvor fryden ringer frygten på porten!

Og de byggede, og de byggede

I 2002 har Nærum kirke stået på bakken ved gadekæret i 70 år. Trods det beskedne åremål har huset skiftet udseende mange gange. Den nuværende kirke minder faktisk meget lidt om den, der så dagens lys i 1932.

Mennesker, der har boet i sognet i en længere årrække vil hævde, at Nærum kirke „altid“ har været en byggeplads. Der er noget om snakken. Til gengæld kan man godt gå ud fra, at efter den omfattende om- og nybygning i 1997 er det slut med større ændringer. Lad os i nogle få glimt fortælle kirkens bygningshistorie:

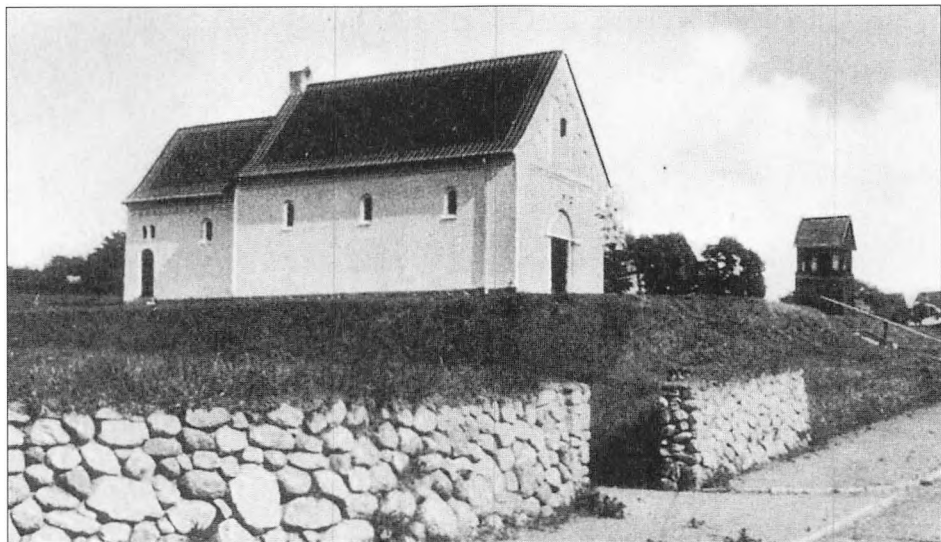
Nærum kirke er indviet den 13. marts 1932. Både indvendigt og udvendigt så den som sagt helt anderledes ud end den kirke vi nu ser for os. Det var en lille „kullet“ kirke uden tårn. På pladsen foran kirken hang en beskedne jernklokke i en klokkestabel. Indvendig var kirken lille og mørk. Der var ikke noget våbenhus og ingen forsamlingslokaler eller sidebygninger.

Præsteværelset var et ganske lille rum bag alteret, hvor der også fandtes et beskedent depotrum.

Nærum kirke blev indviet 1932 uden tårn og klokke. Der var ikke adgang fra Nærum Hovedgade. Kirkegængerne måtte ned gennem Hartmannsvej og langs gadekæret til kirken. Kirkeåsen var dengang en vej, der førte ind til marken. Kirkeåsen som gennemgangsvej blev åbnet omkring 1959. Foto fra Byhistorisk Arkiv for Søllerød kommune.

I 1936 fik kirken sit tårn, og klokken flyttede fra klokkestablen til tårnet.

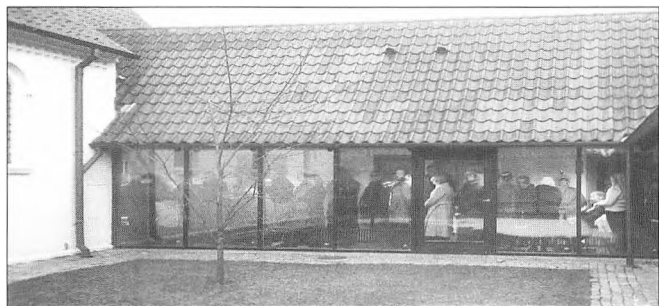

Den lille nye Nærum kirke lå lidt forblæst på bakken. Til højre i billedet fra 30'erne ses kirkens klokkestabel. Foto fra Byhistorisk Arkiv for Søllerød kommune.

Da kirken fik sit rigtige tårn i 1936, var der næsten ingen ende på herlighederne. Præstens indgang til kirken, som er døren nederst til højre i billedet, var dog af et mere beskedent tilsnit.

Øverst ses sognegården, der er indviet i 1977. De karakteristiske høje, røde tage falder fint ind i kirkens øvrige arkitektur. Glaspartierne fra sognegårdens gang ud mod "klosterhaven" giver et behageligt lys.

Derefter forløber der næsten 40 år. I årene 1975-77 opføres den trelængede sognegård syd for kirken. Det betyder, at sognet nu får tidssvarende mødelokaler, kontorer m.v. Sognegård- en opføres omkring den „klostergård“, som også findes i dag.

Arkitekt Erling Jessen var sognegårdens far. I 1979 gennemgår kirken en omfattende indvendig restaurering. Kirkens gamle, mørke inventar erstattes

af de nuværende lyse træbænke. Samtidig forlænges kirkens kor og kunstmaleren Knud Løllegaard udfører to mosaikruder, som placeres i koret mod øst. Ruderne sidder i dag samlet ved døbefonten.

Og så blev det 1997, hvor kirken og de omkringliggende lokaler, kontorer m.v. får deres nuværende udseende og form. I sandhed en omtumlet bygningshistorie!

Rundt i huset

En rundgang i huset begynder naturligt i våbenhuset, hvortil man kommer ad kirkens hovedindgang. Bag glasdørene står på den ene side kirkens tidligere døbefont og på den anden side en terracotta-and udført af billedhuggeren Mette Hector. Om sommeren er anden på græs!

Gå fra våbenhuset til venstre til kirkens nordfløj. Her findes kirkekontor, to præstekontorer og kapel m.v. Nordfløjen er bygget omkring *lille klostergård*.

Gå tilbage til våbenhuset og derfra til kirkens sydfløj. Den rummer mødelokaler, et køkken, toiletter og små kontorer til menighedsråd og kirketjener. Alt placeret omkring *store klostergård*.

I kælderen findes en række depotrum og diverse tekniske installationer.

Gå endnu engang tilbage til våbenhuset, hvorfra de brede døre fører ind i selve kirkerummet.

Venterummet i den nye nordfløj med "lille klostergård".

Kirkerummet

Enhver, der træder ind i Nærum kirke, kan med et halvt øje se, at her er gammelt og nyt forenet til en helhed. Den ældste del af kirken er som nævnt fra 1932.

Kirken fik sit nuværende udseende ved ombygningen i 1997. Arkitekt Lars Thiis fra arkitektfirmaet CUBO i Århus, som har stået for kirkerummets endelige udformning, har helt bevidst ønsket at understrege, at bygningen består af både gammelt og nyt.

Den nederste, oprindelige del med sit træloft og de gamle messinglysekroner minder ikke meget om den høje og lyse udbygning med det spændende oven- og sidelys. Alligevel er rummet en helhed. Det er ikke to kirker men en. Kirkerummet domineres af kunstneren Erik Heides alterparti, døbefont og prædikestol.

Træder man ind i kirken fanges øjet straks af den monumentale, hvide altervæg med den gode hyrde.

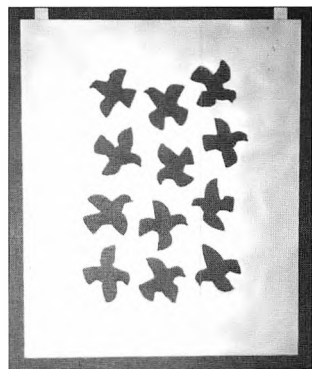
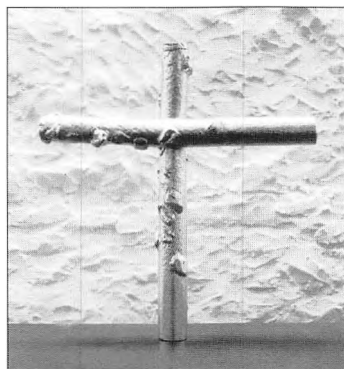

Gammelt og nyt indgår i en smuk helhed i kirkens rum.

ØVERST
ses det smukke
alterbord, udhugget i
sort svensk granit.

NEDERST
alterbordets guld-
kors, samt til højre
prædikestolens
smukke, blå fugle-
motiv.

Sammen med det store alterbord hugget ud i sort svensk granit, det smukke „guldkors“ og de helt enkle alterstager er det rummets centrum.

Døbefonten er ligeledes hugget i den sorte svenske granit.

Altersranken og prædikesto-

len er fremstillet af rustfrit stål, der er glasblæst og oliebehandlet. Prædikestolens frontplade udgøres af 12 fugle, der fremhæves af den blå stofbaggrund. Fuglene leder tanken hen på de 12 apostle, der som bekendt også „fløj ud“ i verden!

Den store døbefont fyldes med vand gennem et tilløb under fisken. Når vandet når op til kanten, løber det ned over døbefontens yderside og forsvinder gennem et afløb i gulvet.

Nede i døbefonten „svømmer“ en fisk i rustfrit stål. Hvorfor en fisk? Fordi fisken er et af de ældste kristne symboler.

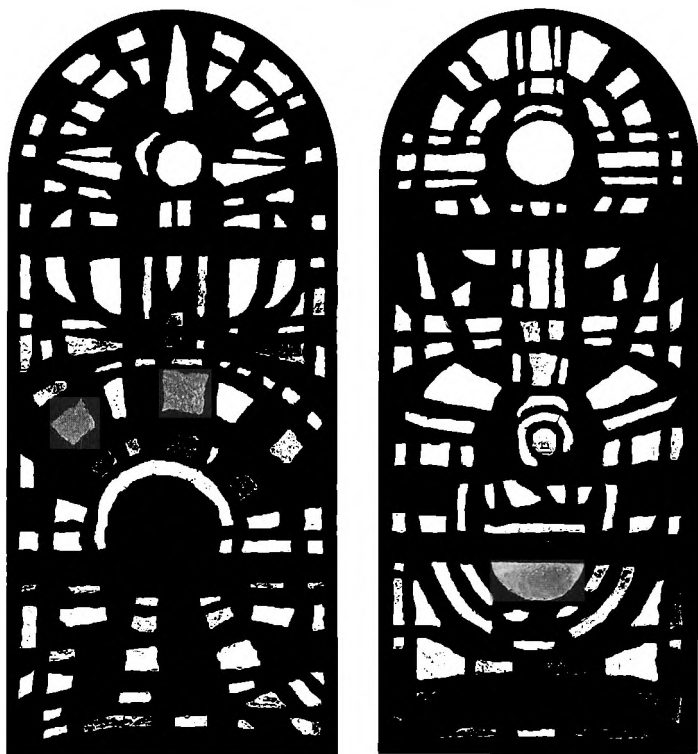
Fisk hedder på græsk ICHTHYS og de bogstaver er også forbogstaverne i ordene Jesus Kristus Guds Søn og Frelser.

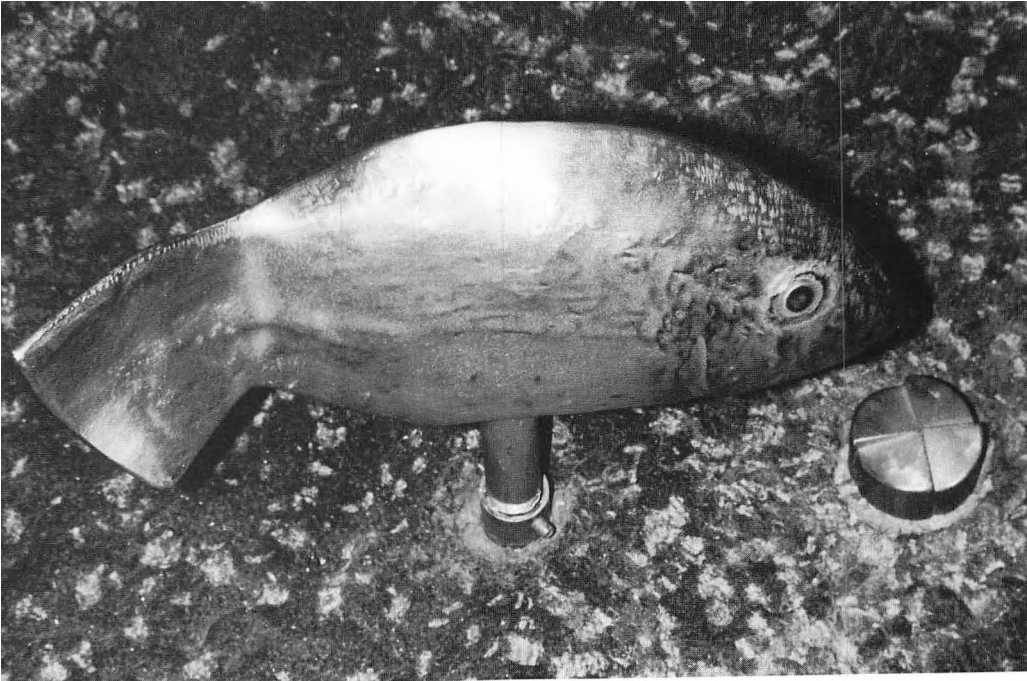
Derfor!

I muren ved døbefonten sidder to glasmosaikruder udført af kunstneren Knud Lollesgård i forbindelse med kirkens restaurering i 1979. Ruden til venstre er udsprunget af Davids 19. Salme, – sådan som vi synger den i Grundtvigs gendigtning „Himlene, Herre, fortælle din ære“.

Ruden til højre har det tomme kors som symbol på Jesu frelsergerning fremhævet af den gyldne sol. Desuden ser man duen, – det gamle symbol for Helligånden. Alt sammen inspireret af salmen "Ånd over ånder"

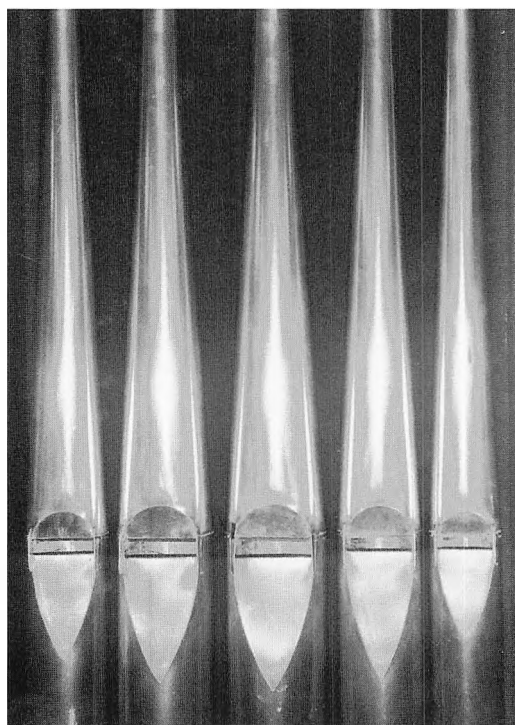
TIL HØJRE
*Knud Lollesgaards
smukke og farverige
glasmosaikker.*

*Øverst ses fisken i Erik Heides døbefont.
Nederst udsnit af alterpartiet med guldkorset.*

Kirkens orgel er bygget efter ombygningen i 1997 og taget i brug i efteråret 1998.

Orglet omfatter tre manualer og pedal og har 25 stemmer.

Det er bygget af firmaet P. G. Andersen & Bruhn.

Liv i huset

Krybbespil 1997. Man varmer op i sognegården.

Kirkehuset er rammen om menighedens gudstjeneste. Og her taler vi om gudstjeneste i videste forstand: Søndagens højmesse, bryllupper, begravelser, barne-dåb og konfirmationer.

Lige gyldigt hvor mange spændende initiativer, man stabler på benene, er og bliver gudstjenesten kirkelivets centrum.

Det betyder naturligvis ikke, at sognet ligger i dvale udenfor gudstjenestetiderne. Tværtimod: Nærum kirke summer af liv. Der er familiegudstjenester for børn og voksne, sammenkomster for sognets ældre, sogneaf-tener med forskelligt indhold, kyndelmisseaften, forårsfest, studiekredse og dåbsundervis-

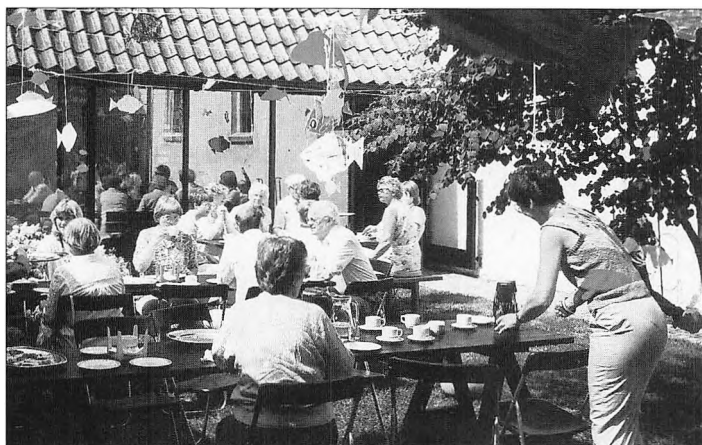
ning for børn i 3.-4. klasse.

Her i sognet har vi den filosofi, at kirkeliv både er til hverdag og helligdag! Men vi har også den opfattelse, at sognets mennesker skal have indflydelse på aktiviteterne i huset. Derfor er der ikke tale om noget statisk. Men om noget i bevægelse.

Det akustisk meget fine kirkerum kombineret med vort nye 25-stemmers orgel er et godt udgangspunkt for de kirkekoncerter, som også er et naturligt led i sognets liv. Omkring advents- og juletiden har vi en række traditioner, der strækker sig fra juletræstænding l. søndag i advent foran kirken over krybbespil, julekoncert og luciaoptog.

Hvert år afholdes menighedens sommerudflugt, og det sker også, at der arrangeres egentlige sognerejser over flere dage. Om alle disse ting – og mere til – kan man læse i sog-

nets kirkeblad, der udkommer fire gange om året. Også lokalpressen bringer nærmere oplysninger. Ligesom præsterne og kirkekontoret besvarer alle forespørgsler.

ØVERST:
*Sogneturen til Sydslesvig 1996.
Torben Rechendorff læser nogle af rejsefællerne teksten på Torvet i Husum.*

NEDERST:
Sommeren i kirkens klosterhave har budt på mange dejlige oplevelser. Her nydes en sommersøndag i 1988.

Kunsten i kirken

Da Nærum kirke i 1979 gennemgik en omfattende restaurering og ombygning, bad det daværende menighedsråd kunstmaleren Knud Lollesgaard (død 1997) om at udføre to mosaikruder til kirkens korvæg. Det er de to ruder, der efter udvidelsen i 1997, er placeret i kirkemuren ved døbefonten.

I forbindelse med arbejdet formulerede Knud Lollesgaard i nogle få sætninger forbindelseslinierne mellem kirke og kunst:

„Når man kommer i kirke er det for at høre evangeliet. Som en slags hjælp til at gøre gudstjenesten til det rige og festlige, den må være for menigheden, bruger vi musik og anden form for menneskelig kunstudfoldelse.

Ikke for at kreere koncert eller maleriudstilling men ganske enkelt for på denne måde at være med til at frembære vor tak og hyldest til Gud. Sådan vil jeg bede om at menigheden vil se på og modtage de to glasmosaikruder, som jeg har været uendelig glad for at udføre til vor kirke“.

Knud Lollesgaard rammer noget centralt: Kirkehuset er ikke et museum eller en koncertsal.

Musikken og billedkunsten i videste forstand er der „for på denne måde at være med til at frembære vor tak og hyldest til Gud“. Det betyder begribeligvis ikke, at kunstnerisk udfoldelse – af vidt forskellig art – skal være forvist fra kirkerummet. Sådan er det heller ikke i Nærum kirke.

Vi har koncerter nogle gange om året, vi har oplæsning, teatergrupper og meget andet. Og så har vi – især når vi anskuer kirkerummet og sognegården under et – et spændende udvalg af billedkunst.

Tidligere har vi beskrevet Erik Heides væsentlige indflydelse på det kirkerum, der så dagens lys i 1997. Uden hans alterparti, døbefont og prædikestol ville kirken være en anden. Og vi synes, at hans arbejder på eksemplarisk vis lever op til Knud Lollesgaards definition på samhørigheden mellem kunst og kirke. Når vi taler om kunsten i kirken er det også nærliggende at fremhæve de fire messehagler, der anvendes af præsterne ved gudstjenesterne. Vi har en rød til pinsedag, 2. pinsedag og 2. juledag, vi har en violet til adventstiden og fastetiden, en grøn til trinitatis-

tiden og Hellig tre kongers-søndagene og endelig en hvid, der bruges i tiden mellem palmesøndag og trinitatis søndag og i perioden mellem jul og Hellig tre konger. Alle fire messehagler er udført af væveren Annemette Beck og anskaffet i årene 1987-90. Se side 31 og bagsiden

I sognegården har billedkunstneren Jens Bohr i foråret 1999 udført en samlet udsmykning med motiver både fra den bibel-

ske verden og naturen. Disse billeder er anskaffet for de penge, der gennem årene er kommet ind ved de årlige adventsmarkeder i sognet.

I kontorerne og i konfirmandstuen i tilknytning til præsteboligen findes billeder af bl.a. Ingolf Røjbæk, Addi Holzer, Kaj Nørkjær og Ulla Frellsen. En samlet oversigt over kirkens billeder er fremlagt på bladhylden ved garderoben.

Erik Heide's lam fra kirkens alterparti (øverst) og Jens Bohr's fuglemotiv, hvor fuglene søger mod lyset, er to smukke stykker symbolsk kunst. De to kunstnere passer fint til Nærum kirke.

Niartharum og Absalon

Oprindelsen af bynavnet Nærum er uvis, men første gang det optræder i historisk sammenhæng er i et brev, pave Urban d. 3 skriver til Roskildebispen Absalon.

I brevet, der er dateret d. 21. oktober 1186, stadfæster paven, at ærkebiskop Absalon havde overdraget kirken i Roskilde et større landareal, herunder Virum, Høsterkøb og Nærum "med alle deres tilliggender ...".

I dokumentet bruges staveformen "Niartharum".

Med Absalons testamentariske jordegave, kom Nærum ind under Roskildebispens domæne.

Da den lutherske kristendomsopfattelse sejrede over katolicismen ved reformationen i Dan-

mark 1536, blev kirkens ejendomme overtaget af kongen, og dermed blev Nærum gjort til krongods.

I breve fra den tids centraladministration, nu udgivet i forkortet form som "Kancelliets Brevbøger", finder vi enkelte henvisninger til Nærum..

Det var embedsmændene på Københavns Slot, der på kongens vegne administrerede Nærum og de øvrige landsbyer i området.

Om søndagen forventedes det, at man gik i kirke. Søndag formiddag kunne man se en skare af kirkegængere gå fra Nærum ad kirkestien mod Søllerød, hvor den nærmeste kirke lå.

Pave Urban d. 3.'s stadfæstelsesbrev fra 1186 ses på den sort/hvide illustration til højre.

Mange kalder dette pavelige brev for "Nærums dåbsattest".

Selv om brevet kom fra den højeste kirkelige instans på den tid, pavestolen, skulle der gå 746 år før denne kirkelige korrespondance udviklede sig til en kirke i Nærum.

Tekst og illustration stammer fra Erik Helmer Pedersen og Niels Brühl's bog "Niartharum" fra 1986. Bogen kan stadig købes på Søllerød Museum. Foto fra Byhistorisk Arkiv for Søllerød kommune.

Glimt af sognets og kirkens historie

Prokurist Hans Nielsen, der i årene 1965-80 var formand for menighedsrådet, udarbejdede nogle år før sin død i 1989 et omfattende materiale om kirkens og sognets historie. Den følgende oversigt bygger på Hans Nielsens arbejde, – men er naturligvis ajourført med de seneste års begivenheder.

Trods den relative korte historie giver oversigten et billede af udviklingen i et københavnsk forstadsogn gennem mere end 70 år.

Starten

Den 12. august 1927

(Søllerød Tidende):

"Ved Nærum grundejerforenings generalforsamling i fredags aften var pastor Rasmusen, Vedbæk, kommen til stede for at gøre rede for, hvor langt man er kommen med forarbejderne til den påtænkte kirke i Nærum. Hr. pastoren oplyste, at der i frivillige bidrag var tegnet ca. 9000 kr. Man havde opmærksomheden henvendt på to byggegrunde, den ene ved stationsvejen og den anden på propr. Mellentins jorder bag Nærum by".

Den 1. februar 1930

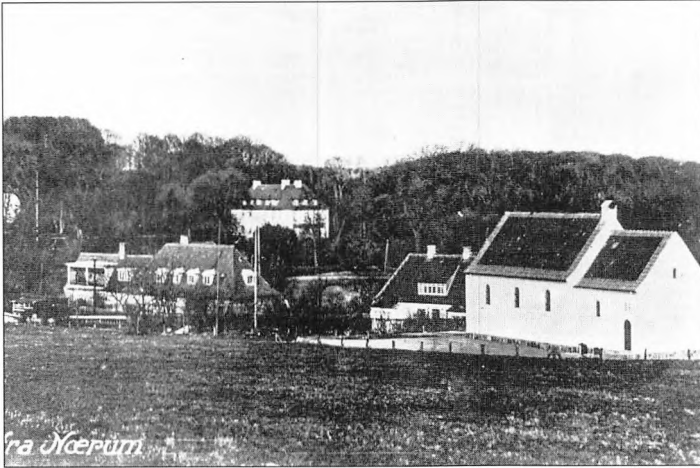
skriver pastor A.P. Rasmusen et indlæg i Søllerød Tidende: "I disse dage er der ved velvillig imødekommelse fra hr. proprietær Mellentin for en meget ringe pris erhvervet en byggegrund til kirken, beliggende ved gadekæret overfor indkørslen til "Askebakke" – det smukkeste sted i Nærum, hvor kirken vil komme til at ligge frit og i smukke omgivelser.

En anonym giver her skænket den sum, grunden kostede, således at den sum, der er indsamlet til kirkens opførelse, er urørt ...

I over 6 år er der nu hver søndag holdt gudstjeneste i en skolestue, og i 5 år er der arbejdet for kirkesagen, – nu tror jeg, det skal lykkes i år at rejse en lille smuk kirkebygning, når vi alle føler det som vor opgave at være med ..."

Den 27. februar 1932

skriver Holte Avis: "Kirken i Nærum, der længe har været under opførelse, står nu færdig til indvielse. Det er her lykkedes uden tilskud af nogen art at skabe en lille, smuk og hyggelig kirke."

*Udsigt fra Nærum
i begyndelsen af
30'erne.*

*Foto fra Byhistorisk
Arkiv for Søllerød
kommune.*

*Kirken set fra
den anden side af
gadekæret 1998*

Den 13. marts 1932
bliver Nærum kirke indviet. Det sker ved en festgudstjeneste "under meget stor deltagelse, bl.a. sås sognerådsformand Clausen og medlemmer af Vedbæk menighedsråd". Den indledende procession førtes af biskop, dr. teol. Ostenfeld og stiftamtmand, kammerherre Ammentorp.

Biskop Ostenfeld foretog den

højtidelige indvielse af kirken ud fra ordet i bjærgprædikenen "Når du beder, da gå ind i dit kammer og luk din dør ..."

Sognepræst A.P. Rasmussen, Vedbæk, prædikede over dagens tekst og takkede alle, som havde bidraget til kirkens tilbliven.

"Man håber inden længe at kunne forsyne kirken med tårn og kirkeklokke – noget, der endnu mangler".

Tårnet

Den 21. september 1936:

Nærum kirke genåbner efter lukning p.g.a. opførelse af tårn og ophængning af kirkeklokke. Sognerådet yder tilskud til tårnet med kr. 6000.

Sommeren 1939

kan lokalaviserne berette, at man er ved at installere et egentligt orgel i Nærum kirke. Hidtil har man klaret sig med et almindeligt harmonium.

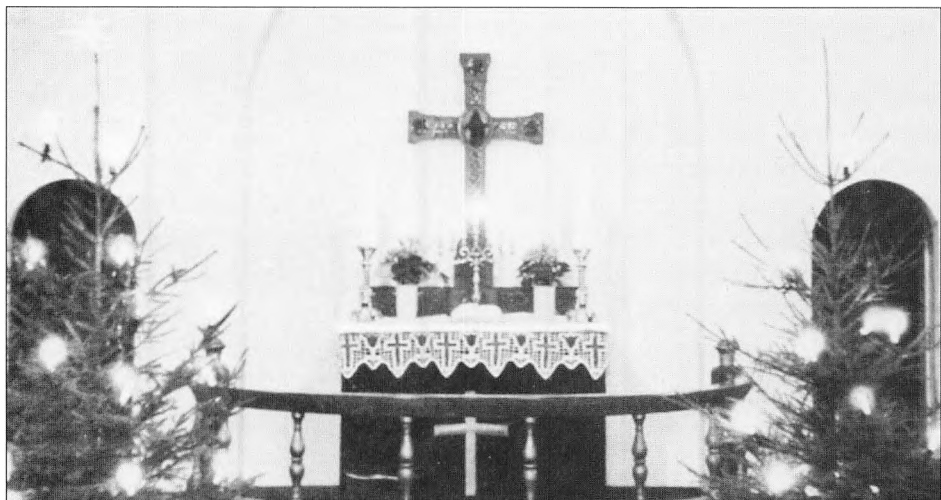
1942:

Rudy Krontoft ansættes som kordegn og hjælpepræst for sognepræsten i Vedbæk sogn, A. P. Rasmussen.

Pastor Krontoft holder sin første gudstjeneste i Nærum kirke den 15. marts 1942.

*Nærum kirkes tårn fotograferet 1999
fra en lidt usædvanlig vinkel.*

Nærum kirke ved juletid. Postkort fra 50'erne.

Selvstændigt sogn

17. december 1960:

Ved kongelig resolution oprettes Nærum sogn og Rudy Krontoft beskikkes til at beklæde embedet som sognepræst for Nærum menighed, begge dele fra 1. april 1961.

21. september 1961:

Soldaterhjemsleder Alfred Larsen og hustru ansættes som kirketjenerpar fra 1. januar 1962.

1961-63:

Menighedsrådet drøfter mange gange spørgsmålet om en udvidelse af kirken.

Og man overvejer også at udvide præsteboligen – eller købe en anden.

1966-67:

Præsteboligen på Nærumgårdsvej udvides.

1974-77:

Planerne for bygning af sognegården udarbejdes og realiseres.

30. oktober 1975:

Pastor Rudy Krontoft dør.

10. februar 1976:

Menighedsrådet indstiller pastor Lis Rechendorff til det ledige embede som sognepræst.

16. april 1976:

Provst Poul Falk Hansen indsætter Lis Rechendorff som sognepræst.

Sognegården

ØVERST:
*Sognegården under
opførelse i 1976-77.*

NEDERST:
*Billedet fra de indleden-
de arbejder til sogne-
gården 1975 viser kir-
kens gamle klokke-
stabel, ydmygt placeret
bag kirken.
I mange år var klokke-
staben nemlig kirkens
- lokum!*

23. april 1976:
Rejsegilde på sognegården.

19. og 20. februar 1977:
Sognegården indvies ved et
week-end arrangement.
Helsingør stifts biskop J.B. Leer
Andersen prædiker ved en fest-
gudstjeneste.

Samtidig afholdes kunststil-
ling i sognegården.

23. april 1977:
Kordegne Alfred Larsen dør.

September 1977:
Elisabeth Larsen ansættes som
kordegn.

Kirkens restaurering 1977-1979

December 1977:

Menighedsrådet vedtager i princippet at få arbejderne afrundet med kirkens indvendige restaurering.

13. juni 1978:

Skitseforslag fra arkitekterne Rolf Graae og Erling Jessen godkendes.

21. september 1978:

Menighedsrådet vedtager, at kunstmaler Knud Lollesgaard

skal udføre mosaikruder i kirkens kor – samt være konsulent i farve-spørgsmål m.v.

20. maj 1979:

Sidste gudstjeneste i "den gamle" kirke.

I det kommende halve år holdes gudstjenesterne i sognegården. Biskoppen godkender, at der kan holdes dåb og altergang samt vielse.

18. november 1979:

Biskop J. B. Leer Andersen indvier den restaurerede Nærum kirke.

Kirkens kor i årene 1979-97.

Sorg og glæde

1. september 1980:

Organist Lars Rønn ansættes.

Sommer 1981:

Sognetur til Israel og Jordan.

13.-14. marts 1982:

Nærum kirkes 50 års jubilæum fejres med festgudstjeneste ved biskop Johannes Johansen og ibrugtagning af kirkens tre nye malmklokker.

1. marts 1986:

Nærum sogn får en nyoprettet hjælpepræstestilling. Cand.teol. Kirsten Rasmussen ansættes i stillingen.

6. april 1986:

Nærum sogns 25. års jubilæum markeres ved en festgudstjeneste ved sognepræst Lis Rechen-dorff.

16 juni 1987:

Arkitekt Erling Jessen afgår ved

døden. Dels var han mesteren bag kirkens første store udvidelse med sognegården. Dels var han i en periode formand for menighedsrådet.

Sommeren 1988:

En planlagt sognerejse til Jordan og Israel må aflyses på grund af uroligheder i området. Kirkebladets redaktør – han hedder Torben Rechendorff – bliver kirkeminister og afløses af Kai Vardrup.

Forår 1989:

For første gang i sognets historie har en præst barselsorlov. Hjælpepræst Kirsten Rasmussen beriger sognet med en velskabt dreng.

20. maj 1989:

Prokurist Hans Nielsen afgår ved døden. I 15 år var han en utrættelig formand for menighedsrådet og hovedkraften i de store ombygninger i 1970-erne.

*Menighedsrådets
mangeårige formand
HANS NIELSEN,
kunstneren bag
kirkens mosaikruder,
KNUD LOLLESGAARD,
og tidligere menig-
hedsrådsformand
DORA HANSEN
holder byggemøde i
1979.*

Byggeri i 90'erne

September 1989:

De første planer for en udbygning af Nærum kirke præsenteres på et offentligt møde.

1. april 1990:

Theresia Treschow-Kühl ansættes som hjælpepræst i stedet for Kirsten Rasmussen, der bliver sognepræst i Ugerløse. Hittidig kirketjener Jens-Kr. Rubæk Dahl ansættes som kordegn.

1. maj 1991:

Sognepræst Lis Rechendorff udnævnes til provst for Kgs. Lyngby provsti.

Marts 1992:

Kirkens 60-årsdag fejres bl.a. med en udstilling af maleren Adi Holzers arbejde.

1. marts 1992:

Eva Borbye Pedersen bliver hjælpepræst i stedet for Theresia Treschow-Kühl, der bliver sognepræst i Horslunde-Nordlunde.

30. oktober 1992:

Rejsegilde på den nye præstebolig overfor kirken.

8. november 1992:

Festgudstjeneste i anledning af Biblens nyoversættelse.

18. april 1993:

Den nye præstebolig præsenteres for menigheden.

Påskedag 1993:

Danmarks radio's TV transmitter højmesse fra Nærum kirke.

24. januar 1995:

Resultatet af bispevalget i Helsingør stift foreligger: Lise-Lotte Rebel skal afløse Johannes Johansen.

24. april 1995:

På et offentligt møde præsenteres to forslag til udbygning af kirken.

Sommeren 1996:

Søllerød kommune godkender – efter en del tovtækkeri – det endelige projekt til kirkens udvidelse udarbejdet af arkitekt Lars Thiis fra CUBO i Århus.

14. september 1996:

Det Nye Testamente uddeles til alle husstande i Nærum sogn (og i de fleste sogne i Storkøbenhavn)

September 1996:

Sognetur til Sydslesvig.

Nærum sogn fik sin nye præstebolig med tilhørende konfirmandbygning i 1992.

I den forløbne tid har begge bygninger samt den tilstødende have været flittigt benyttet til koncerter, basarer og møder af enhver art.

7. april 1997:

Nærum kirke lukker. Ombygningen går i gang. Gudstjenesterne holdes i sognegården.

1. december 1997:

Hjælpepræst Eva Borbye Pedersen bliver sognepræst i Christians sogn i Lyngby.

Natten mellem d. 13. og 14.

december 1997: Kirkeskibet – „Saga“ af Marstal – stjæles.

Søndag den 14. december 1997:

Biskop Lise-Lotte Rebel indvier sognets udvidede kirke. Indvielsen markeres med arrangementer gennem hele ugen.

15. maj 1998:

Pia Ploug Kirkegaard udnævnes til hjælpepræst.

1. september 1998:

Efter 10 år som redaktør af sognets kirkeblad afløses Kai Varstrup af Torben Rechendorff.

25. oktober 1998

Kirkens nye orgel – bygget af orgelfirmaet P. G. Andersen & Bruhn – indvies ved en festgudstjeneste. Den store udvidelse er fuldendt.

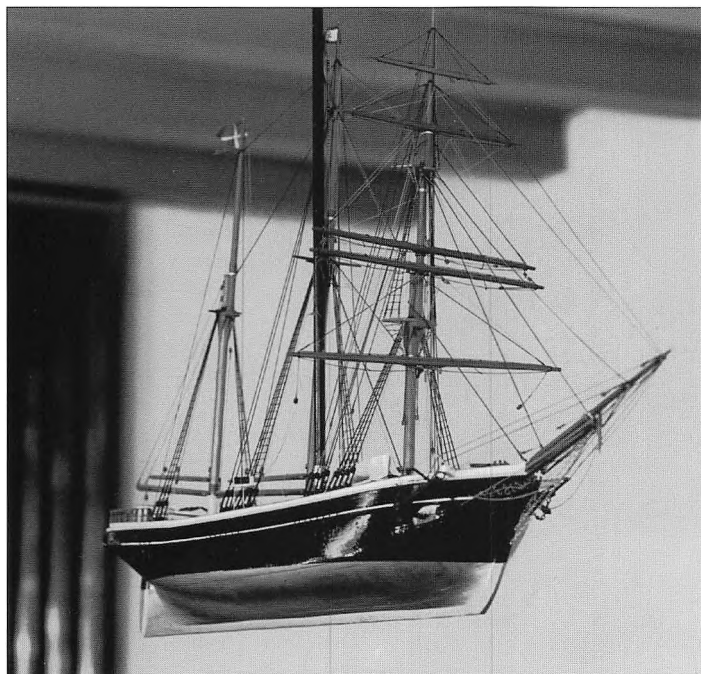
Samme dag dukker det stjålne kirkeskib op igen og ophænges i kirken.

Byggeaktivitet i sommeren 1997. Kirkens nordfløj er ved at være under tag.

ØVERST:
Kunstneren Erik Heide i dyb koncentration under opmuringen af Nærum kirkes nye alterparti.

NEDERST:
*Det gode kirkeskib "Kirstine af Marstal", som måtte gå så grusomt meget igennem, før det atter indtog sin vante plads i kirken.
(Se side 28).*

Persongalleri 1961-1999

Menighedsrådsformænd

DORA HANSEN 1961-65
HANS NIELSEN 1965 -80
ERLING JESSEN 1980-84
JAN HØJLAND CHRISTENSEN
1984-85
MARGIT ALBERTUS 1985-

Kordegne

ALFRED LARSEN
1. januar 1962-23. april 1977
ELISABETH LARSEN
1. august 1977-31. marts 1987
HARTVIG JØRGENSEN
1. april 1987-30. april 1990
JENS-KR. RUBÆK DAHL
1. maj 1990-

Organister

ARNE NYROP STRENGE
1. juni 1961 - 30. januar 1965
BIRGIT MARCUSSEN
1. febr. 1965 - 30. sept. 1966
EBBA NIELSEN
1. okt. 1966 - 31. decbr. 1970
LEIF THYBO
1. marts 1971 - 30. novbr. 1979
LARS RØNN
1. september 1980 -

Sognepræster

RUDY KRONTTOFT
1. april 1961 - 30. oktober 1975
LIS RECHENDORFF
1. april 1976
Provst fra 1. maj 1991

Hjælpepræster

KIRSTEN RASMUSSEN
1. marts 1986 - 31. decbr. 1989
THERESIA TRESCHOW-KÜHL
1. april 1990 - 31. oktober 1991
EVA BORBYE PEDERSEN
1. marts 1992 - 30. novbr. 1997
PIA PLOUG KIRKEGAARD
15. maj 1998 -

UDGIVER:
Nærum Menighedsråd

REDAKTION:
Torben Rechendorff

PRODUKTION:
Grafiker Erling Rasch

*To af kirkens messehagler, udført af væveren Annemette Beck.
De øvrige to messehagler ses i farvegengivelse på bagsiden. Læs iøvrigt mere på side 15-16.*

